

Marija Dominika Mazzarello

delati z veseljem

1. delo in molitev

Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo.

Marija Dominika Mazzarello se je rodila 9. maja 1837 v Morneseju (Italija). V družini so jo vzgojili v neutrudljivo delavko z globokim smislom za pravičnost.

Družina Mazzarello se je sredi Marijinega otroštva preselila na pristavo Valponasca, tri četrt ure hoda oddaljeno od Morneseja. Tu je Marija cele dneve delala v vinogradu ali pazila na svoje mlajše brate in sestre. Bila je polna moči in zdelo se je, da se nikoli ne utruji. Vsako jutro je ne glede na vremenske razmere odhajala v vas k sveti maši. Večerno molitev ob Najsvetejšem, h kateri je močno spodbujal morneški duhovnik Pestarino, pa je spremljala skozi okno. V hiši je namreč odkrila sobo z okencem, s katerega se je videla morneška cerkev. Tista soba je postala nekakšna kapelica družine Mazzarello, saj se je po Marijinem zgledu začela tam zbirati celotna družina k skupni molitvi.

EVANGELJSKA MISEL: Zaupanje in zaskrbljenost

»Zato vam pravim: Ne skrbite za svoje življenje, kaj boste jedli ali kaj boste pili, in ne za svoje telo, kaj boste oblekli. Ali ni življenje več kot jed in telo več kot obleka? Poglejte ptice neba! Ne sejejo in ne žanjejo niti ne spravljajo v žitnice, in vendar jih vaš nebeški Oče hrani. Ali niste vi več vredni kot one? Kdo izmed vas pa more s svojo skrbjo podaljšati

svoje življenje za en sam komolec? In za obleko, kaj skrbite? Poučite se od lilij na polju, kako rastejo. Ne trudijo se in ne predejo, toda povem vam: Še Salomon v vsem svojem veličastvu ni bil oblečen kakor ena izmed njih. Če pa Bog tako oblači travo na polju, ki danes obstaja in jo jutri vržejo v peč, mar ne bo mnogo bolj oblačil vas, maloverni? Ne skrbite torej in ne govorite: »Kaj bomo jedli ali kaj bomo pili ali kaj bomo oblekli?« Po vsem tem sprašujejo pogani. Saj vaš nebeški Oče ve, da vse to potrebujete. Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo. Ne skrbite za jutri, kajti jutrišnji dan bo skrbel sam zase. Dovolj je dnevu njegovo zlo.« Mt 6,25-34

CILJ:

- Najti pravo ravnotežje med delom in molitvijo.
- Dojeti in uresničiti Jezusovo načelo: Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo.

2. delo in odgovornost

Lenoba vseh grdob grdoba

Grem jaz!

Marija Dominika budi sestro Felicito, da bi že navsezgodaj šle k maši. Felicita se sprašuje ali je že čas za mašo, pa ji Marija ne zna odgovoriti, ker nima ure. Bila je sicer že pri vodnjaku in napojila živino, kljub temu, da je zunaj še temna noč. Felicita jo sprašuje, od kod ji volja do tega, da zjutraj tako zgodaj vstaja. Marija ji odgovarja, da je vsako delo narejeno z veseljem veliko lažje.

Z istim veseljem do dela in življenja Marija nato razveseljuje in opogumlja delavce v vinogradu, ki trgajo grozdje.

Leta 1860 je v kraju izbruhnil tifus. Duhovnik Pestarino je družino Mazzarello prosil, če bi lahko Marija stregla svojim sorodnikom, ki so vsi oboleli. Dekle je bilo strah, a njen odgovor se je glasil: »Grem, čeprav vem, da bom zbolela.« Ko so se ob skrbni negi sorodniki opomogli, je tifus napadel Marijo.

EVANGELJSKA MISEL: Kaj bomo torej prejeli?

Tedaj mu je Peter odvrnil: »Glej, mi smo vse zapustili in šli za teboj. Kaj bomo torej prejeli?« Jezus jim je dejal: »Resnično, povem vam: Ko bo Sin človekov ob prerojenju sveta sédel na prestol svojega veličastva,

boste tudi vi, ki ste šli za menoj, sedeli na dvanajstih prestolih in sodili dvanajst Izraelovih rodov. In vsak, kdor je zapustil hiše ali brate ali sestre ali očeta ali mater ali otroke ali njive zaradi mojega imena, bo prejel stokratno in dobil v delež večno življenje. Toda mnogi prvi bodo zadnji in zadnji prvi.« Mt 19,27-30

CILJI:

- Odkriti, kje vse se skriva lenoba.
- Spoznati, da me občutek krivice, da moram nekaj delati, hromi.
- Spoznati, kam me Bog kliče po vsakodnevnih dogodkih.
- Odgovoriti na vprašanje, kaj pa bi delal, če bi ne bilo potrebno nič delati.
- Začutiti, kako se lahko veselim tega, kar delam?

3. delo in vztrajnost

Ne vrzi puške v koruzo.

Dekle je sicer okrevalo, vendar prvotna moč se ji ni nikoli povrnila. Ker ni več mogla delati v vinogradu, se je začela spraševati, kaj Bog sedaj želi od nje in njenega življenja. Nekega dne je na sprehodu doživela videnje - zagledala je stavbo in dvorišče, polno deklic, ter zaslišala glas: »Tebi jih zaupam.« Po vseh teh dogodkih se je odločila, da bo svoje življenje posvetila dekletom. Skupaj s prijateljico Petronilo sta sklenili, da bosta zbirali dekleta, jih učili šivati, ob tem pa jih spodbujali k veselju ter svetosti.

O tem videnju pripoveduje tudi dekletom, ki se jima kasneje pridružijo pri šivanju.

EVANGELJSKA MISEL: Pot v Emavs

In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima. Njune oči pa so bile zastrte, da ga nista spoznala. Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?« Žalostna sta obstala in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovoril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?« »Kaj neki?« je rekel. Dejala sta:

»Kar se je zgodilo z Jezusom Nazarečanom, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom; kako so ga naši véliki duhovniki in poglavarji izročili v smrtno obsodbo in ga križali. Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo odkupil Izrael. Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. Vsi iz sebe smo tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so imele celó videnje angelov, ki so dejali, da živi. Nekateri izmed naših so šli h grobu in so našli vse takó, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.« In on jima je rekel: »O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki! Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih. Lk 24,13-27

CILJI:

- Spoznati, da je v največji preizkušnji potrebno vložiti še več, da bi našli odgovor, kaj Bog od nas pričakuje, kaj nam hoče s preizkušnjo povedati.
- Ovrednotiti svoje težave in premisliti ali jih rešujemo prav ali ne.

4. delo in življenjski cilji

Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte!

Marija in Petronila sta bili kmalu obkroženi z velikim številom deklet. Kmalu se je njuna delavnica spremenila v zatočišče, saj so nekatere deklice začele ostajati pri nji tudi čez noč. Mladima šiviljama se je pridružilo še nekaj hčera Brezmadežne. Medtem pa je na povabilo don Pestarina v kraj prišel torinski duhovnik Janez Bosko, ki se ga je že takrat držal glas svetosti. Marija je ob srečanju z njim rekla: »Don Boskova beseda je kot odmev govornice, ki jo čutim v srcu.« Tudi svetnik je ugotovil, da Marija s prijateljicami dela za dekleta prav to, kar on in njegovi salezijanci delajo za fante. Že takrat je razmišljal, da bi poleg moške ustanovil še žensko redovno družbo. Videl je, da Marija z ženskim pristopom in vzgojnim slogom opravlja med dekleti enako poslanstvo, kakor ga je on že toliko let izpolnjeval med fanti. Pod njenim vodstvom so goreča dekleta takrat že živela skupaj in imela svoj pravilnik. Don Bosko se je tako odločil, da bodo prav one tiste sestre, o katerih je razmišljal. Marija Dominika je tako postala soustanoviteljica nove redovne družbe.

Življenje je bilo zelo trdo, predstojnica pa je vse spodbujala k veselju. »Veselje je znak srca, ki močno ljubi Boga,« je govorila sestram in dekletom. Sester je prihajalo čedalje več. Revščina je bila v tistih časih huda. Dekleta že doma niso imele kaj prida jesti, v zavodu pa je bilo hrane še manj.

Marija Dominika se je z velikim zaupanjem obračala na Boga. Zavedala se je, da si morajo s svojim delom služiti kruh in biti

iznajdljive, kljub vsemu pa neomajno zaupati Bogu, da bo on poskrbel za vsa lačna usta. Tako so dekleta pridno delala – ne za bogatenje, ampak za preživetje. Kljub skromnemu življenju niso pozabile na veselje in preprostost.

EVANGELJSKA MISEL: Naročila dvanajsterim

Teh dvanajst je Jezus poslal in jim naročil: »Ne hodíte na pot k poganom in ne vstopajte v nobeno samarijsko mesto! Pojdite rajši k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Spotoma pa oznanjajte in govorite: ›Nebeško kraljestvo se je približalo.‹ Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte, demone izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte. Ne oskrbujte se ne z zlatom ne s srebrom ne z bakrom v pasovih, ne s popotno torbo ne z dvema suknjama ne s sandali ne s palico, kajti delavec je vreden svoje hrane. V katero koli mesto ali vas pridete, poizvedite, kdo je tam vreden, in ostanite tam, dokler ne odidete. Ko stopite v hišo, jo pozdravite. Če bo hiša vredna tega, naj pride nanjo vaš mir, če pa ne bo vredna, naj se vaš mir povrne k vam. In če vas kdo ne sprejme in vaših besed ne posluša, pojdite iz tiste hiše ali tistega mesta in si otresite prah z nog. Resnično, povem vam: Laže bo na sodni dan sódomski in gomórski deželi kakor tistemu mestu.« Mt 10,5-15

CILJI:

- Spoznati globlji namen in smisel dela.
- Doživeti veselje nad tem, da lahko zastonj dajem, kar sem prejel.

5. delo in poslanstvo

Grem, kakor me kličeš.

Ne glede na to, da je bilo v zavodu dela veliko in je imela Marija Dominika mnogo skrbi, kot predstojnica zavoda, si je znala najti čas za igro, pomoč v kuhinji ... ves čas je bila odprta za to, da bi bila na pravem mestu in da bi delala to, kar je potrebno delati. K odprtosti za Boga in njegovo voljo je vabila tudi svoje varovanke in sestre.

Odpirale so se nove skupnosti po Italiji, prišel pa je tudi čas, ko so se prve skupine hčera Marije Pomočnice odpravile čez ocean v misijone. Mati Marija Dominika ni nikoli odšla v misijone, ker je čutila, da je njeno mesto doma – v Morneseju, stik z misijonarkami in ostalimi sestrami pa ohranjala preko pisem. Temelj njenih pisem in s tem njene duhovnosti se izrazi v treh vprašanjih: »Ste vesele? Ljubite Jezusa? Želite postati svete?«

Leta 1878 se je sedež Družbe iz Morneseja preselil v Nizzo Monferratto. V dobrih dveh letih, ki sta ji še ostali, je mati Marija Dominika obiskovala skupnosti, opogumljala sestre in bila vsem zgled preprostosti, ponižnosti in tihega veselja.

EVANGELJSKA MISEL: Pregarjanje pride

»Glejte, pošiljam vas kakor ovce med volkove. Bodite torej preudarni kakor kače in nepokvarjeni kakor golobje. Varujte pa se ljudi, ker vas bodo izdajali sodiščem in bičali po svojih shodnicah. Pred oblastnike in kralje vas bodo vlačili zaradi mene, v pričevanje njim in poganom. Kadar pa vas izročijo, ne skrbite, kako in kaj bi govorili, kajti tisto uro vam bo dano, kaj naj bi govorili. Ne boste namreč govorili vi, temveč Duh vašega Očeta bo govoril v vas. Izdajal pa bo v smrt brat brata in oče sina. Otroci bodo vstajali zoper starše in jih izročali v smrt. Vsi vas bodo sovražili zaradi mojega imena; toda kdor bo vztrajal do konca, bo rešen. Kadar vas bodo preganjali v enem mestu, bežite v drugo. Resnično, povem vam: Ne boste obhodili Izraelovih mest, dokler ne pride Sin človekov.

Učenec ni nad učiteljem in služabnik ne nad svojim gospodarjem. Učencu zadošča, da postane kakor njegov učitelj, in služabniku, da postane kakor njegov gospodar. Če so hišnega gospodarja imenovali Bělcebub, koliko bolj bodo njegove domače.« Mt 10,16-25

CILJ:

- Prisluhnuti božjemu klicu v vsakdanu in mu slediti.

